

paa, at naar Skive for sit Vedkommende i disse Aar anvender $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa sin Havn, er det ogsaa for at imødekomme Regeringens meget stærke Henstilling for to Aar siden til Kommunerne om at sætte de flest mulige og størst mulige Arbejder i Gang af Hensyn til Arbejdsløsheden, i hvilken Anledning den saa godt som tvang en Række af Købstadkommunerne til at modtage det dyre Dollarlaan. Af dette dyre Dollarlaan har vi $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som vi anvender til Havnen, hvor vi altsaa faar 15 Fods Vanddybde. Derfor siger jeg, at de Bemærkninger, der ledsagede Regeringsforslaget i 1898, vil ikke kunne anvendes nu, hvilket vil sige, at man for de Egnes Vedkommende, som Sagen vedrører, allerede er saa langt forude i sine Bestræbelser for at imødekomme Trangen til større Vanddybde i Limfjorden og ved de vestlige Limfjordsbyer, at der ikke er andet tilbage, end at Regeringen skal sige: Ja vel, saa maa vi uddybe Limfjorden. Men, siger jeg, det Princip er knæsat af Rigsdagen og Regeringen i 1893, at naar Limfjordens Hovedløb uddybes, saa uddyber Staten ogsaa Indsejlingen til Byerne, for det kan disse ikke selv magte. Byer som Lemvig og Skive, der har meget betydelige Længder i deres Fjordarme, kan ikke tage denne Udgift paa sig, og hvis Hovedløbet bliver uddybet, uden at ogsaa Sideløbene bliver uddybet, vil disse Byer blive meget daarligere stillet i Konkurrencen, end de var, forinden en saadan Uddybning af Hovedløbet finder Sted. Overfor dette Forhold paakalder jeg i høj Grad Tingets Opmærksomhed.

Jeg mener altsaa, at da Limfjordsbyerne deroppe for deres Vedkommende meget loyalt har fulgt Regeringens Henstilling fra for to Aar siden om at sætte Arbejder i Gang, og da Landbruget kan spare store Summer i Fragt ved sin Import og Eksport, maa dette bevæge det høje Ting og ogsaa Regeringen til at tage paa dette Andragende med al mulig Imødekommenhed. Er det saaledes — og det kan jo undersøges og konstateres —, at Købmand Just Pedersen i Nykøbing har Ret i, at der for Mors' Vedkommende alene kan spares Hundre tusinder af Kroner om Aaret ved denne Uddybning, der sandsynligvis højst vil dreje sig om en Udgift paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og vi saa dertil lægger de Udgifter, som de andre Egne af Nordvestjylland og Midtjylland kan spare, forekommer det mig, at man ved ikke at foretage denne Uddybning vil spare paa Skillingen og lade Daleren gaa. Jeg forventer den højtærede

Ministers Tilslutning til Beboernes Andragende; men hvis Ministeren ikke vil imødekomme det, kommer jeg til at appellere til samtlige Rigsdagsmænd og da specielt alle nord- og vestjydske Rigsdagsmænd, saa at vi kan enes om til Finanslovsforslagets anden Behandling at stille Ændringsforslag om denne Sag.

Jeg skal hermed anbefale Sagen paa det bedste. Andragendet ligger, som jeg har sagt, hos Ministeren siden i Fjor; men Ministeren har ikke paa Finanslovsforslaget ladet den fjerneste Antydning falde om, at han kender dette Andragende; derfor har det været nødvendigt for mig at pege paa Sagen og paakalde Tingets Opmærksomhed for den; og jeg udbeder mig paa Andragernes Vegne Tingets Øre og Støtte til, at denne Sag maa blive gennemført. Det drejer sig jo ikke om uoverkommelige Summer, og Nyttens deraf synes jeg er ganske uomtvistelig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Sørensen: I Anledning af de Udtalelser, der her faldt fra det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) angaaende Kravet om en Uddybning af Limfjorden, skal jeg sige, at jeg deler ikke hans Opfattelse paa det Punkt. Og naar han har paakaldt Regeringens Interesse for Spørgsmaalet og til Slutning paakaldt Tingets ærede Medlemmers Opmærksomhed for Kravet, hvis Regeringen ikke fremsætter et Forslag i den Retning, som det indsendte Andragende gaar ud paa, vil han, som sagt, appellere til os nordjyske Rigsdagsmænd om at yde ham Støtte i dette Krav. Jeg deler, som sagt, ikke det ærede Medlems Opfattelse. Jeg tror ikke, der er nogen særlig Anledning til en yderligere Uddybning af Limfjorden ud over de 13—14 Fod, som den blev uddybet til ved den sidste Uddybning, der blev foretaget, og jeg tror heller ikke, at Fragtfarten paa Limfjorden i de senere Aar berettiger til Kravet. De Jernbaneforbindelser, vi har faaet Øst paa og Syd paa ned gennem Midtjylland til Aarhus, har jo i høj Grad svækket Transporten af Gods paa Limfjorden; derom er der ingen Tvivl. Jeg vil i alt Fald ikke stille mig paa det ærede Medlems Side i Kravet om en Uddybning af Limfjorden og navnlig ikke en Uddybning af Thyborøn-Kanal. Jeg har ofte herfra protesteret mod de Foranstaltninger, der er foretaget med Hensyn til Kystsik-